

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 551/05
24.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Dragana Aćimovića, Anđelke Stanković i Dragomira Milojevića, članova veća, sa savetnikom Svjetlanom Nikolić, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA i dr., zbog krivičnog dela neovlašćenog držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o: žalbi branilaca optuženog AA, advokata AB i AV, zajedničkoj žalbi optuženih AA, BB i njihovog branioca, advokata AG i žalbi branioca optuženih VV i GG, advokata AD, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Vranju K.73/04 od 27.12.2004. godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, dana 24.05.2005. godine, u prisustvu optužene GG, advokata AB, AG i AD, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVAJU SE žalba branilaca optuženog AA, zajednička žalba optuženih AA, BB i njihovog branioca i žalba branioca optuženih VV i GG i PREINACUJE presuda Okružnog suda u Vranju K.73/04 od 27.12.2004. godine, samo u pogledu odluke o kazni, tako što Vrhovni sud Srbije optužene AA, BB, VV i GG za izvršeno krivično delo neovlašćeno držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. Osnovnog krivičnog zakona, za koje su tom presudom oglašeni krivim OSUĐUJE na kazne zatvora i to: opt. AA u trajanju od 4-četiri godine u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 22.07.2004. godine, pa nadalje, opt. BB u trajanju od 3-tri godine, opt. VV u trajanju od 3-tri godine u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 17.08.2004. godine pa nadalje i opt. GG u trajanju od 1-jedne godine u koju joj se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 17.08. do 24.08.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Vranju K.73/04 od 27.12.2004. godine, oglašeni su krivim: optuženi AA, BB, VV i GG zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. OKZ, pa su osuđeni na kazne zatvora i to: optuženi AA u trajanju od sedam godina u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 22.07.2004. godine, pa nadalje, optuženi BB u trajanju od sedam godina, optuženi VV u trajanju od četiri godine u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 17.08.2004. godine, pa nadalje i optužena GG u trajanju od dve godine u koju joj se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 17.08. do 24.08.2004. godine; prema optuženom AA, a na osnovu odredbe člana 65. stav 1. i 2. OKZ izrečena je mera bezbednosti obavezno lečenje narkomana koja će se izvršiti u ustanovi za izvršenje kazne, a vreme provedeno u takvoj ustanovi će mu se uračunati u vreme izdržane kazne; od optuženog AA, a na osnovu člana 245. stav 5. OKZ oduzeta je opojna droga "cannabis sativa", neto mase 375,29 grama koja će se po pravnosnažnosti presude uništiti; optuženi su obavezani da sudu na ime paušala plate iznos od po 4.000,00 dinara, kao i da sudu na ime troškova krivičnog postupka isplaćeni iz budžetskih sredstava suda optuženi AA naknadi iznos od 8.000,00 dinara, a optuženi VV 6.500,00 dinara, a optužena GG naknadi iznos od 4.500,00 dinara sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

-branioci optuženog AA, advokati AB i AV zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene materijalnog prava i odluke o kazni, s predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno odlučivanje ili da se presuda preinači tako, što će se optuženom izreći višestruko blaža kazna od one koja je izrečena prvostepenom presudom. Žalbom je zahtevano da o sednici veća drugostepenog suda bude obavešten optuženi i njegov branilac;

-zajednička žalba optuženih AA i BB i njihovog branioca advokata AG zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, s

predlogom da se presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, ali drugom veću i da se pritvor optuženom Ivici Mladenoviću ukine. Žalбом je zahtevano da o sednici veća drugostepenog suda bude obavešten branilac;

-žalba branioca optuženih VV i GG, advokat AD zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s predlogom da se presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se ista preinači u odnosu na optuženog VV u pogledu pravne kvalifikacije dela tako što će se isti oglasiti krivim za krivično delo neovlašćenog stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ i osuditi na blažu kaznu zatvora, a da se optužena GG na osnovu člana 355. stav 1. tačka 3. ZKP oslobodi od optužbe za krivična dela iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. OKZ. Žalбом je zahtevano da o sednici veća drugostepenog suda budu obavešteni optuženi i branilac.

Republički javni tužilac je podneskom Ktž.686/05 od 07.04.2005. godine, predložio da se žalbe optuženih i njihovih branilaca odbiju kao neosnovane, a presuda Okružnog suda u Vranju K.73/04 od 27.12.2004. godine potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optužene GG i advokata AB, AG i AD, a u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, te optuženih AA i VV koji su pismenim putem obavestili sud da ne žele prisustvovati sednici veća, pa su razmotreni svi spisi predmeta zajedno sa pobijanom presudom i po oceni navoda žalbi, sud je našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP).

Žalбом branilaca optuženog AA prvostepena presuda se pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP. Ovo se obrazlaže time što se iz presude ne vidi da li su ispoštovane odredbe člana 232. stav 1. i 2. ZKP, jer nedostaju objašnjenja na koji način su doneta rešenja istražnog sudije o obavljanju nadzora i snimanju telefonskih razgovora i dr., nisu pomenuta ta rešenja, niti su pomenute inicijative za donošenje istih od strane istražnog sudije, a nedostaje i akt na osnovu kojih to proističe, zbog čega se ne može pouzdano proveriti da li je bilo mesta primeni odredbe člana 233. stav 4. ZKP. Dalje, po žalbi advokata AG, izvođenje dokaza preslušavanjem CD sa snimljenim telefonskim razgovorima obavljeno je neprimereno i u neuslovnoj prostoriji. Zato se po žalbama branilaca optuženog AA i branioca optuženog BB zbog svih navedenih propusta na snimljenim telefonskim razgovorima između optuženih ne može zasnivati odluka.

Vrhovni sud nalazi da su svi žalbeni navodi neosnovani.

Naime, iz u međuvremenu pribavljenih pismenih i obrazloženih predloga Okružnog javnog tužioca u Vranju Ktr.76/04 od 27.02.2004. godine i Ktr.234/04 od 04.06.2004. godine i obrazloženih pismenih naredbi istražnog sudije Okružnog suda u Vranju Kri.14/04 od 01.03.2004. godine i Kri.37/04 od 07.06.2004. godine utvrđuje se da je istražni sudija odredio nadzor i snimanje telefonskih razgovora i dr., AA i dr., zbog osnovane sumnje da je učestvovao u vršenju krivičnog dela u pitanju, čime je ispoštovana odredba člana 232. stav 1. i 2. ZKP u pogledu načina sprovođenja, obima i trajanja ove mere. Stoga su se kao dokaz u krivičnom postupku mogu i koristiti transkripti i preslušani CD diskovi snimljenih razgovora obavljenih od strane optuženog AA posredstvom fiksnih i mobilnih telefona, iz čije sadržine se utvrđuje kada i kako je ovaj optuženi razgovarao sa optuženima VV i GG (strana 18 - 23 obrazloženja presude), a iz tih razgovora očigledno proizilazi da su se svi optuženi (dakle više lica) udružili za vršenje krivičnog dela iz izreke presude, pri čemu je svaki od njih imao određene uloge u tom delovanju.

Nadalje, čitanjem transkripta telefonskih razgovora optuženog AA sa optuženim VV snimljenim na disku broj 9 i preslušanim na glavnom pretresu (strana 21 presude), čitanjem transkripta telefonskih razgovora optuženog AA sa optuženom GG snimljenih na disku broj 3 koji je na glavnom pretresu preslušan (obrazloženo na strani 22 stav poslednji i nastavljeno na strani 23 obrazloženja presude), uz nespornu činjenicu da je GG bila u bliskim odnosima sa optuženim VV, jasno proizilazi, a kako to prvostepeni sud pravilno utvrđuje, da se i optužena GG udružila radi neovlašćene kupovine i prodaje opojne droge sa optuženim VV i optuženim AA, jer je ista kako 09.05.2004. godine tako i 21.07.2004. godine pakovala i prenosila pakete od stana do autobuske stanice i predavala vozačima autobusa Preduzeća "DD", kao pošiljke na kojima je ispisivala lažna imena i adrese primalaca, pa je ovim dokazima utvrđeno da se ista udružila sa okrivljenima, da je znala šta ima u paketima koje je prenosila i slala po vozaču autobusa za Vranje i o tome obaveštavala telefonom optuženog AA (strana 21 stav poslednji obrazloženja presude).

Stoga su neosnovani suprotni navodi u žalbi branioca optužene GG i optuženog VV advokata AD o tome da optužena GG nije znala da se u paketu nalazi opojna droga, niti fs je o tome razgovarala sa optuženim AA i VV. Dalje, neosnovano se u žalbi istog branioca (advokata AD) ukazuje na bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP, time što sud u toku glavnog pretresa nije poučio optuženog VV i GG na prava odbrane iz člana 89. stav 2. ZKP.

Po nalaženju ovoga suda, pomenuti optuženi su još u istrazi poučeni o svim pravima na koja se poziva žalba, tako da su sa istima bili upoznati tokom celog krivičnog postupka, dakle i glavnog pretresa, pa se ne radi o bitnim povredama odredaba krivičnog postupka na koje ukazuje žalba.

U svim žalbama izjavljenim protiv prvostepene presude ukazuje se na nejasnoće u izreci presude i protivrečnost između izreke i sadržine navedenih dokaza, što predstavlja i bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, čime je po žalbama, činjenično stanje pogrešno utvrđeno. Naime, po zajedničkoj žalbi optuženih AA, BB i njihovog branioca i žalbi branioca optuženih VV i GG - pronađena je i veštačena količina od 375, 29 grama biljne materije "cannabis sativa" za koju je utvrđeno da je u pitanju opojna droga, ali sva ostala količina opojne droge nije pronađena niti veštačena, pa se ne može govoriti o nabavci i stavljanju u promet iste, niti postojanju krivičnog dela u ovom pogledu. Dalje, po žalbama svih optuženih i branilaca nisu saslušana lica po imenu ĐĐ iz ___ i EE iz __, niti lica kojima je navodno optuženi AA prodavao drogu, a iz same količine pronađene i oduzete droge proizilazi da je ista mogla biti korišćena samo za potrebe optuženih, a ne i za prodaju drugim licima.

Po nalaženju ovoga suda, izreka presude je jasna i u saglasnosti je sa dokazima u spisima koji se ne sastoje samo u iskazima optuženih datim u istrazi i na glavnim pretresima, već i sadržini snimljenih telefonskih razgovora optuženog AA sa ostalim optuženima, čitanju transkripta istih snimljenih na diskovima i preslušanih na glavnim pretresima, te saslušanju svedoka ŽŽ, ZZ, II i JJ i drugim brojnim dokazima navedenim u obrazloženju presude na stranama 13-24. Iz svega navedenog jasno proizilazi da su se optuženi AA, BB, VV i GG, kako međusobno, tako i sa drugim licima (optuženi VV sa izvesnim ĐĐ, optuženi AA sa izvesnim EE) u više navrata tokom 2004. godine udružili radi neovlašćene kupovine i prodaje opojne droge, pri čemu za postojanje ovog oblika krivičnog dela tačnije udruživanja više lica za vršenje krivičnog dela iz stava 1. člana 245. OKZ nije od značaja činjenica što sva droga nije veštačena, jer nije pronađena pošto je prodana raznim licima, a što proizilazi iz saslušanog pročitano transkripta snimljenih telefonskih razgovora optuženog AA snimljenih na disku broj 8 i disku broj 9 kako je to detaljno obrazloženo na strani 20 stav poslednji nastavljeno na strani 21 pobijane presude. Dalje, kako iz sadržine istih transkripta proizilazi da je optuženi AA nabavio opojnu drogu od izvesnog EE, a optuženi VV od izvesnog ĐĐ, to je, u nedostatku tačnih adresa ovih i drugih lica kojima je optuženi AA prodavao drogu, izostala mogućnost saslušanja istih, što nije od značaja za pravilan zaključak suda o tome da su se optuženi udružili radi nabavljanja droge i prodaje drugima.

Ostali žalbeni navodi branilaca optuženog AA, navodi zajedničke žalbe optuženih AA, BB i njihovog branioca i žalbe branioca optuženih VV i GG koji se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje nisu od bitnog značaja za ishod krivičnog postupka.

Prema tome, činjenično stanje - kako u pogledu činjenica koje čine obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i u pogledu onih koji se tiču psihickog odnosa optuženih AA, BB, VV i GG prema učinjenom delu, pravilno je i potpuno utvrđeno, a kvalifikacijom dela po članu 245. stav 2. u vezi stava 1. OKZ i krivični zakon je pravilno primenjen, o čemu su u pobijanoj presudi dati valjani razlozi na strani 24 stav poslednji, nastavljeno na strani 25, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Zato su suprotni žalbeni navodi branioca optuženih VV i GG o tome se u odnosu na optuženog VV može raditi samo o pravnoj kvalifikaciji krivičnog dela iz člana 245. stav 1. OKZ, a da se optužena GG na osnovu člana 350. tačka 3. ZKP treba osloboditi od optužbe pokazuju neosnovanim.

Ispitujući odluke o kaznama, Vrhovni sud nalazi da su osnovane žalbe i optuženih i njihovih branilaca.

Naime, prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio olakšavajuće okolnosti u odnosu na optužene AA i BB, niti osobito olakšavajuće okolnosti kada su u pitanju optuženi VV i GG. Po nalaženju ovoga suda, osim korektnog držanja pred sudom optuženih AA i BB, stoje i činjenice da je optuženi AA priznao dve radnje izvršenja krivičnog dela, a da je delatnost i učešće optuženog BB u radnji izvršenja ovog krivičnog dela manja u odnosu na optuženog AA, pri čemu je u pitanju takozvana laka droga - marihuana, zbog čega sve ove činjenice imaju karakter osobito

olakšavajućih okolnosti iz člana 42. i 43. OKZ. Osim toga, nije dat pravi značaj olakšavajućim i osobito olakšavajućim okolnostima u odnosu na optužene VV i GG (njihovo korektno držanje pred sudom, iskreno kajanje i priznanje izvršenja krivičnog dela, njihova mladost, jer je optuženi VV rođen i 1978. godine a optužena GG 1979. godine, te njihova ranija neosuđivanost), pri čemu nisu cenjene ni činjenice koje se odnose na strukturu ličnosti optuženog VV, kod kojeg je izražena "pojačana sugestivnost sa niskim ego snagama i traumama" koje su ga pratile kroz život, a početnik je u zavisnosti od droge. Kako je optužena GG devojka VV, to je očigledno da je ona u izvršenju krivičnog dela bila pod njegovim jakim uticajem. Pri svemu tome i u odnosu na ove optužene mora se imati u vidu doprinos svakog od njih i učešće u izvršenju krivičnog dela koje je znatno kada je u pitanju VV, a mnogo manje u odnosu na optuženu GG.

Stoga je Vrhovni sud ceneći sve navedeno našao da su kazne zatvora izrečene optuženima po prvostepenoj presudi prestroge, pa je ceneći sve napred navedene olakšavajuće i osobito olakšavajuće okolnosti za svakog od optuženih, uvažio žalbe i preinačio kazne zatvora, tako što je optuženog AA osudio na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, optužene BB i VV na kazne zatvora u trajanju od po tri godine i optuženu GG na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, a optuženima AA, VV i GG u izrečene kazne zatvora uračunato je i vreme provedeno u pritvoru u smislu odredbe člana 50. OKZ. Pri tome, ovaj sud nalazi da su kazne zatvora koje su izrečene optuženima srazmerne stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i krivične odgovornosti svakog od optuženih, te dovoljne za ostvarivanje svrhe kažnjavanja predviđene članom 33. OKZ.

Pravilno je prvostepeni sud prema optuženom AA, a na osnovu člana 65. stav 1. i 2. OKZ, izrekao meru bezbednosti obaveznog lečenja narkomana koja će se izvršiti u ustanovi za izvršenje kazne, o čemu su dati valjani razlozi navedeni na strani 25 stav poslednji nastavljeno na strani 26 obrazloženja presude koje prihvata i ovaj sud, pa su suprotni žalbeni navodi njegovog branioca koji smatra da nije bilo uslova za izricanje iste - neosnovani.

Pravilno je prema optuženom AA izrečena i mera bezbednosti oduzimanja predmeta - opojne droge, a ovakva odluka zasniva na odredbi člana 69. OKZ i člana 245. stav 5. OKZ, pa se zakonitost izricanja iste ni žalbom njegovog branioca ne dovodi u sumnju.

Odluka o troškovima krivičnog postupka zasniva se na odredbi člana 193. i 196. ZKP, te je žalba branioca optuženog VV i GG o tome da nije bilo mesta da se ovi optuženi obavežu na plaćanje troškova postupka, jer su isti regulisani između optuženih i branioca - pokazuju neosnovanim.

Sa svega napred izloženog, a na osnovu člana 391. stav 1. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Svjetlana Nikolić, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost opravka

lji